

Dosarul nr. 3ra-657/22
2-18180220-01-3ra-28062022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. C. Guzun)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Gh. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

17 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iurie Bejenaru
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Firma de Producție și Comerț „Decebal-Impex” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Firma de Producție și Comerț „Decebal-Impex” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Agenției Achiziții Publice, terț Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 5 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 10 august 2018, Firma de Producție și Comerț „Decebal-Impex” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Agenției Achiziții Publice cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că este o întreprindere înregistrată și care activează în Republica Moldova, genul principal de activitate fiind importul și vânzarea angro a medicamentelor și dispozitivelor medicale.

A menționat că se bucură de o reputație bună pe segmentul de piață în care activează, la fel participă la proceduri de achiziții publice și livrează produse către instituții de stat mai mult de 10 ani. Aceste fapte se confirmă prin copia adevărită a certificatului de înregistrare, extrasului din Registrul persoanelor juridice și licenței. Necătând la cele expuse, la data de 25 iunie 2018, a recepționat decizia pârâtului din 18 iunie 2018, prin care reclamanta este introdusă în lista de interdicție a operatorilor economici începând cu data deciziei, pe un termen de 3 ani.

Reclamanta și-a exprimat dezacordul cu decizia adoptată, pe care o consideră ilegală în fond, cât și emisă cu încălcarea procedurii stabilite, solicitând anularea acesteia din considerentele expuse mai jos.

Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor a expedit către pârât demersul din 25 mai 2018, prin care a solicitat înscrierea reclamantei în lista de interdicție,

invocând că aceasta a prezentat la o licitație publică acte false. La demers, chipurile Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor a anexat un raport de constatare tehnico-științifică din 17 ianuarie 2018, în care se indică că impresiunea de ștampilă a unui furnizor al reclamantei pe un document prezentat la licitația publică nr. 17/03139 din 5 octombrie 2017, a fost aplicată cu o altă ștampilă față de modelul prezentat ca model de comparație, care până la o hotărâre sau sentință irevocabilă nu poate fi considerat ca probă a falsificării sau prezentării a careva act fals.

Mai mult, la demers, chipurile Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor a anexat o careva sentință din 14 martie 2018 a Judecătorei Chișinău (nu în privința reclamantei și nici referitor la falsificarea a careva acte), - în care se indică că în documentele pentru licitație reclamanta a indicat că vaccinul ofertat lysvulpen este destinat animalelor carnivore sălbatice – pe când în documentația tehnică a vaccinului pe pagina web a Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor este indicat că animalele țintă a vaccinului sunt vulpea roșie și câinele enot (care de fapt se includ în categoria de carnivore sălbatice). Chipurile Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor a anexat și un demers al Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, în care se indică că conform declarațiilor specialistului Nicolae Starciuc, cât și conform documentelor prezentate de reclamantă la licitația din 5 octombrie 2017, vaccinul lysvulpen este destinat pentru carnivore sălbatice, pe când în documentația tehnică a vaccinului pe pagina web a Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor este indicat că animalele țintă a vaccinului sunt vulpea roșie și câinele enot.

În continuare, este indicat că conform documentației prezentate de reclamantă la licitație, vaccinul are termen de valabilitate de minim 11 luni și nu trebuie expus la temperaturi mai mari de +25 grade; iar pe pagina web a Agenției se indică că vaccinul este valabil 24 luni și poate fi aplicat la temperatură nu mai mare de +15 grade (ceea ce de fapt nu exclude recomandarea de a nu expune vaccinul la temperaturi de +25 grade).

Actele la care face referire pârâtul în decizia sa, nu au fost anexate la aceasta și nu au fost prezentate reclamantei. Astfel, după cum se denotă evident din cele descrise mai sus, argumentele indicate de pârât, preluate de la Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, sunt vădit neîntemeiate.

Reclamanta a notat că a formulat și a depus la Agenția Achiziții Publice cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea deciziei contestate. Pârâta, la cererea prealabilă, a emis un răspuns formal, prin care nu a soluționat cerințele înaintate și nici nu a examinat argumentele invocate în acest sens. Prin urmare, decizia contestată urmează să fie anulată de către instanța de judecată.

Reclamanta a comunicat că participă la proceduri de achiziții publice desfășurate de diferite organe de stat de mai mult de 10 ani, și nu a avut pretenții de la autoritățile contractante față de calitatea produselor livrate altele decât litigiile curente cu Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor vizate și de această cerere.

Reclamanta a afirmat că a investit și investește permanent mijloace financiare mari în activitatea sa, veniturile din livrări pe proceduri de achiziții publice reprezintă în ultimii ani circa 90% din totalul de venituri ale companiei. Deci, o limitare la participarea în proceduri de achiziții publice, prin introducerea în lista de interdicții,

afectează direct proprietatea reclamantei prin introducerea și limitarea considerabilă a veniturilor sale.

A mai adăugat că, de mai mult timp are în curs de desfășurare câteva litigii judiciare contra Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, inclusiv un litigiu de încasare a datoriilor în jur de 3 milioane de lei, pe o procedură de achiziții publice din anul 2015. Respectiv, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor probabil, are motive pentru a înlătura societatea de la participarea în proceduri de achiziții publice, din care motiv a depus „sesizare” la Agenția Achiziții Publice.

În această ordine de idei, introducerea neîntemeiată a reclamantei în lista de interdicții de către pârât în baza unui demers al Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, care dorește înlăturarea reclamantei de la participare la proceduri de achiziții publice – printre altele constituie o afectare inadmisibilă a dreptului de a desfășura activitate comercială cât și o ingerință nepermisă asupra dreptului de proprietate al reclamantului inclusiv în sensul pct. 1 din primul Pact Adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

A invocat dispozițiile art. 26 din Legea contenciosului administrativ, conform căroră actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care: a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii; b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței; c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

În ceea ce ține de decizia contestată, pe argumentarea ilegalității sale, la caz sunt întrunite 2 temeuri indicate în pct. 2 de mai sus din cele prevăzute de articolul citat din Legea contenciosului administrativ, și anume, decizia este ilegală atât în fond cât și ca emisă cu încălcarea procedurii stabilite. Și anume, pe fond, pârâtul, pentru introducerea în Lista de interdicții invocă un singur temei - prezentarea de acte false de către reclamant la o licitație publică – prevăzut de pct. 14 subpunct 3) din Regulamentul cu privire la modul de întocmire a Listei de interdicții a operatorilor economici – aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1418 din 28 decembrie 2016. În același timp, pârâtul nu invocă (de altfel la moment nici nu există) o hotărâre sau sentință judecătorească irevocabilă care ar confirma falsificarea de către reclamantă a careva acte.

Or, pârâtul face referire la o careva sentință din 14 martie 2018, care nu se referă la reclamantă și din cuprinsul căreia, în redarea pârâtului nu reiese constatarea falsificării de către reclamantă a careva documente. La fel, pârâtul face referire la un careva raport de expertiză din 17 ianuarie 2018, care nu denotă altceva decât faptul că pe un careva document a fost aplicată o ștampilă diferită de impresiunea prezentată pentru comparație, ceea ce nu denotă falsificarea de către reclamantă a careva document.

Mai mult, însăși în decizie, pârâta indică că au avut loc modificări în dosarul normativ-tehnic al vaccinului și nu o prezentare de acte false - prin ce singură reflectă situația de fapt pe circumstanța dată și anume că atât pârâta, cât și Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor nu consideră că au fost prezentate careva acte false, ci au loc modificări în dosarul normativ-tehnic. Odată ce temeiul de fapt invocat de pârât în decizie, este contrazis de circumstanțele cauzei, rezultă că decizia este emisă neîntemeiat și contrar prevederilor legii - deci, ilegală în fond.

A afirmat că, la fel, pe partea procedurală se constată evident nerespectarea procedurii de introducere a reclamantei în Lista de interdicții și anume, pct. 9, 12-17 din Regulamentul citat, aprobat prin hotărârea Guvernului din 28 decembrie 2016. Or,

conform pct. 14.3) invocat de pârâtă, - falsificarea de acte la o procedură de achiziții publice – „nu este necesară întrunirea condiției de survenire a prejudiciului autorității contractante”. În același timp, conform pct. 9 al Regulamentului citat, includerea în lista de interdicții se face prin decizie a Agenției Achiziții Publice în cazurile de autosesizare, la sesizarea autorității contractante care a suportat un prejudiciu sau căreia i-a fost afectată activitatea ori la sesizarea Agenției Naționale pentru Soluționarea Contestațiilor în urma realizării atribuțiilor sale.

Prin urmare, invocarea pct. 14.3) al Regulamentului, în cazul „încălcărilor” invocate de pârât, putea să fie făcută doar în cadrul unei autosesizări sau în cadrul sesizării făcute de Agenția Națională pentru Soluționarea Contestațiilor.

Respectiv în cazul dat, emiterea deciziei în baza pct. 14.3) din Regulament, făcută în baza sesizării autorității contractante în condițiile în care decizia în baza pct. 14.3) nu putea fi emisă în baza sesizării autorității contractante, constituie o încălcare de procedură ce duce la nulitatea deciziei. De asemenea, nu au fost respectate condițiile prevăzute de pct. 12 al Regulamentului cât și termenul de sesizare prevăzute de Regulament. După cum a fost menționat, actele la care face referire pârâtul în decizia sa, nu au fost anexate la decizie și nu au fost prezentate reclamantului nici în cadrul examinării cererii prealabile.

Având în vedere inversarea sarcinii probațiunii pe litigii de contencios administrativ efectul defavorabil al neprezentării respective cade integral pe pârât. Prin urmare, odată ce se constată că decizia din 18 iunie 2018 a Agenției Achiziții Publice este ilegală în fond ca fiind emisă contrar prevederilor legale, cât și cu încălcarea procedurii stabilite, instanța urmează să dispună anularea deciziei.

Astfel, Firma de Producție și Comerț „Decebal-Impex” Societate cu Răspundere Limitată a solicitat anularea deciziei nr. 19/18 din 18 iunie 2018 a Agenției Achiziții Publice nr. 19/18 din 18 iunie 2018 cu privire la înscrierea sa în Lista de interdicție a operatorilor economici.

Prin încheierea protocolară din 7 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în proces a fost atrasă în calitate de intervenient accesoriu – Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor.

Prin hotărârea din 16 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Firma de Producție și Comerț „Decebal-Impex” Societate cu Răspundere Limitată.

Cu respectarea dispozițiilor art. 232 din Codul administrativ, la data de 14 iulie 2021, Firma de Producție și Comerț „Decebal-Impex” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Gheorghe Botezatu, a depus cerere de apel nemotivată, iar la 29 septembrie 2021, motivarea apelului împotriva hotărârii instanței de fond.

Prin decizia din 5 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus de către Firma de Producție și Comerț „Decebal-Impex” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Gheorghe Botezatu, și s-a menținut hotărârea din 16 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Întru consolidarea soluției, instanța de apel a conchis că soluția primei instanțe privind respingerea acțiunii, este justă și legală, aceasta având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, iar de către apelant nu au fost prezentate careva probe suplimentare

în vederea demonstrării netemeinicii concluziilor invocate de instanța de fond în hotărârea motivată. Or, la examinarea cauzei s-a stabilit că operatorul economic Firma de Producție și Comerț „Decebal-Impex” Societate cu Răspundere Limitată a prezentat documente false în cadrul procedurii de achiziție nr. 17/03139 din 5 octombrie 2017 pentru achiziționarea vaccinului antirabic oral pentru animalele carnivore din fauna sălbatică, inițiată de Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor.

Instanța inferioară a reținut că instanța de fond corect a apreciat ca neîntemeiat argumentul Firmei de Producție și Comerț „Decebal-Impex” Societate cu Răspundere Limitată referitor la faptul că, până la o hotărâre sau sentință irevocabilă, aplicarea unei alte ștampile pe documentul „Package Leaflet For: Lysvulpen peroralsuspension” situat la pagina 139, 140, și 141 respectiv a dosarului licitației publice nr. 17/03139 din 5 octombrie 2017 pentru achiziționarea vaccinului antirabic oral pentru animalele carnivore din fauna sălbatică, nu ar putea fi considerată o probă a falsificării. Or, la materialele cauzei este anexat Raportul de expertiză judiciară tehnică nr. 34/12/1- R135 din 17 ianuarie 2018, valabil, în partea finală a căruia sunt expuse concluziile expertului, potrivit cărora se confirmă faptul neconformității ștampilei aplicate pe documentul „Package Leaflet For: Lysvulpen peroralsuspension” situat la pagina 139, 140, și 141 respectiv a Dosarului licitației publice nr. 17/03139 din 5 octombrie 2017 pentru achiziționarea vaccinului antirabic oral pentru animalele carnivore din fauna sălbatică clișeului de ștampilă „Bioveta, a.s., Ivanovice na Hane, Komenskeho 212/12, Czech Republic, tel. 00420517318615, fax. 00420517363319” cu ștampila impresiunea căreia a fost prezentată expertului în calitate de model de comparație.

La data de 19 aprilie 2022, Firma de Producție și Comerț „Decebal-Impex” Societate cu Răspundere Limitată a depus recurs nemotivat, iar la 5 iulie 2022 motivarea recursului împotriva deciziei din 5 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În argumentarea cererii de recurs cu reiterarea motivelor de drept și de fapt anterior invocate, recurentul a indicat că hotărârile contestate urmează a fi casate, deoarece instanțele de judecată la adoptarea acestora nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

A menționat că instanța de apel în loc să examineze probele din dosar față de argumentele apelului, a repetat poziția primei instanțe precum că indicarea într-un raport de constatare tehnico-științifică – că o impresiune de ștampilă pe prospectul vaccinului veterinar de companie este diferită de modelul ștampilei prezentat pentru comparație – este suficient pentru a constata că prospectul vaccinului este falsificat. Referitor la celelalte argumente ale apelului instanța de apel în general nu le-a examinat, ci a indicat că nu pot fi reținute, deoarece „se combat cu cele invocate”, fără să facă cel puțin o expunere și o analiză a argumentelor respective (inclusiv lipsa de competență procedurală a intimatului de emitere a deciziei în caz de sesizare de la autoritatea contractantă în baza pct. 14 alin. (3) din hotărârea Guvernului nr. 1418).

A specificat că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat dispozițiile pct. 14.3 coroborat cu pct. 9 din Regulamentul aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1418, cu toate că trebuiau să le aplice – ceea ce constituie o încălcare de drept.

A precizat că, la caz instanțele de judecată urmau să constate circumstanțele descrise și să aplice art. 361 din Codul penal, art. 8 din Codul de procedură penală, pct.

14.3 din Regulamentul aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1418, însă nu le-au aplicat.

A susținut că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au examinat probele enumerate, nu s-au expus concluziile sale asupra probelor respective, nu au pus probele menționate la baza hotărârilor sale, fapt pe care au ajuns la concluzii eronate pe fondul cauzei și au pronunțat soluții pe care le consideră incorecte.

În drept, și-a întemeiat cererea de recurs în baza prevederilor art. 20, 126-127 din Constituție, pct. 9, 12, 14 din Regulamentul cu privire la modul de întocmire a Listei de interdicție a operatorilor economici aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1418 din 28 decembrie 2016, art. 361 din Codul penal, art. 8 din Codul de procedură penală, art. 20, 140, 141, 166-167, 195, 224, 232, 248 din Codul administrativ, art. 5-7, 33, 56, 60, 123, 166, 167, 238-241, 432, 445 din Codul de procedură civilă.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În corespundere cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Conform art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În temeiul art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 5 aprilie 2022, dispozitivul deciziei fiind notificat recurentului/reprezentantului, la data de 11 aprilie 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d.36, Vol. II).

Totodată, decizia motivată din 5 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentei/reprezentantului, prin intermediul poștei electronice, la 20 iunie 2022 (f.d.37, Vol. II).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Firma de Producție și Comerț „Decebal-Impex” Societate cu Răspundere Limitată, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

Prin referința depusă la data de 22 iulie 2022, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor a solicitat respingerea cererii de recurs depusă de către Firma de Producție și Comerț „Decebal-Impex” Societate cu Răspundere Limitată, ca neîntemeiată.

Prin referința depusă la 4 august 2022, Agenția Achiziții Publice a solicitat respingerea cererii de recurs, ca fiind nefondată și lipsită de temei juridic.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de către Firma de Producție și Comerț „Decebal-Impex” Societate cu Răspundere Limitată, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ.

În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului

Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Firma de Producție și Comerț „Decebal-Impex” Sometate cu Răspundere Limitată.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Firma de Producție și Comerț „Decebal-Impex” Sometate cu Răspundere Limitată, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iurie Bejenaru

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu